

३४०

गौडी

स योगी गवि भार्यायां विष्वक्सेनमधात् सुतम् ॥”
“गवि सरस्वत्यां भार्यायाम् ॥” इति कश्चित्
वाच्ये ॥

गौः, [गो] पुं, क्ली, (गन्त्यते ज्ञायते स्वर्गसुख-
मनेन । गम् + “गमेर्ङोः ।” उणां । २ । ६३ ।
इति करणे ङोः । त्वचि जातत्वादेवास्त्व तथा-
त्वम् ।) लोम । (गच्छति निन्ददेशमिति ।
कर्त्तरि ङोः । निन्दप्रवणादेवास्त्व तथात्वम् ।)
जलम् । इत्यमरटीकायां भासुदीक्षितः ॥

गौञ्जिकः, पुं, (गुञ्जा परिमाणविशेषस्तद्गुह्यतुं
श्रीलमस्य । यद्वा, गुञ्जा गुञ्जाफलं तस्य परि-
माणार्थं ग्रहणं विद्यते अस्त्व । गुञ्जा + टक् ।)
स्वर्णकारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गौङ्, पुं, खनामख्यातदेशः । (यथा, प्रबोध-
चन्द्रोदये । २ । ७ ।

“गौङ् राक्षसमुत्तमं निरुपमा तत्रापि राक्ष-
पुरी ।

भूरिञ्जिकनाम धाम परमं तन्नोत्तमो नः
पिता ॥”)

तद्देशस्थे पुं भुञ्जि । इति जटाधरः ॥ तद्देश-
सीमा यथा, शक्तिचङ्क्रमतन्त्रे सप्तमपटले ।

“वज्रदेशं समारभ्य सुवनेशान्तर्गतं शिवे ।।
गौडदेशः समाख्यातः सर्वविद्याविशारदः ॥”

(देशोऽयं बृहत्संहितायां कूर्मविभागे पूर्वस्या-
मुक्तः । यथा, तत्रैव । १४ । ५, ७ ।

“अथ पूर्वस्याम् ।” इत्युक्ता

“उदयगिरि भद्रगौडक-

पौण्ड्रौतकलकाशिकेकलाब्धः ॥”

इत्युक्तवान् ॥

पञ्च गौडा यथा, स्कन्दपुराणे ।

“सारस्वताः कान्यकुला गौडमैथिलिकौतुकलाः ।
पञ्च गौडा इति ख्याता विन्ध्यस्योत्तरवासिनः ॥”

(गुडस्य विकारः । गुड + अण् । गुडजाति
आसवे क्ली च । अस्त्व गुणा यथा,—

“दृष्टमन्त्रशक्तृद्वातो गौडस्तरुण-दीपनः ॥”

इति रुद्रस्थाने पञ्चमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥

“श्यामादन्तीरसे गौडः पिप्पलीफलचिचकैः ।

लिप्तेऽविष्टोऽनिल-कफ-ज्वीहपाण्डूद्रापहः ॥”

इति च चरके कल्पस्थाने द्वादशेऽध्याये ॥

गौडवास्तुकः, पुं, (गौडं गौडदेशे जातः गौडदेश-
वासिप्रियो वा वास्तुकः प्राकविशेषः ।) चिक्ली-
प्राकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (चिक्लीशब्दे-
ऽस्य विषया ज्ञेयाः ॥)

गौडिकं, क्ली, (गौडं गुडविकारस्तत् कारणत्वेना-
स्त्वस्य । “अत इतिठनौ ।” ५ । २ । ११५ ।

इति ठन् ।) मदविशेषः । यथा, “पैक्षिकगौडिक-
माध्वीकानां पानं सुरापाने कष्टतमम् ॥” इति

प्रायश्चित्तविवेके देवलः ॥ गुडनिष्पन्नद्रव्ये चि ॥
(पुं, गुडं साधुः । “गुडादिभ्यश्च ।” ४ । ११०३ ।

इति ठञ् । इत्युः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥)

गौडी, क्ली, (गुडस्य विकारः गुडविकारेण
सम्पादिता इत्यर्थः । गुड + अण् । स्त्रियां

डोप् ।) गुडादिकृता सुरा । गुडेर मद इति
भाषा ॥ (यथा, मनुः । ११ । ६४ ।

“गौडी पैडी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा
सुरा ॥”)

तत्पर्यायः । वाल्कली २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अस्या गुणाः । तीक्ष्णत्वम् । उष्णत्वम् । मधु-
रत्वम् । वातनाशित्वम् । पित्तबलकान्तिवृत्ति-
कारित्वम् । दीपनत्वम् । पथ्यत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा च हारीते प्रथमे स्थाने
११ अध्याये ।

“गौडी कषाया मधुरान्नश्रीता

सन्दीपनी मूलरुजापहन्ती ।

हृदा त्रिदोषं शमयत्यजीर्णं

पाण्डुमयाश्रुः श्वसनं निहन्ति ॥”)

रागिणीविशेषः । सा तु मेघरागस्य पत्नी । इति
सङ्गीतदामोदरः ॥ (गौडानां गौडदेशवासिनां

प्रिया ।) काव्यरीतिविशेषः । यथा,—

“ओजःप्रसादमाधुर्यं गुञ्जितयमेदतः ।

गौडवैदर्भपाञ्चाला रीतयः परिकीर्त्तितः ॥”

इति काव्यचन्द्रिका ॥

(यथा च साहित्यदर्पणे । ६ । ४ ।

“ओजःप्रकाशकेर्वर्ण्येनैव आङ्गिरः पुनः ।

समासबहुला गौडी— ॥”

उदाहरणं यथा, तत्रैव छन्दो वेणीसंहारश्लोकः ।

“चञ्चलजन्ममितचखगदाभिघात-

सञ्चरितोरुगुणलस्य सुयोधनस्य ।

पुरुषोत्तमस्त्वाह ।

बहुतरसमासयुक्ता सुमहाप्राणान्वरा च

गौडीया ।

रीतिरनुप्रासमहिमपरतन्त्रास्तोभवात्वा च ॥”)

गौणः, पुं, (गुणादागता गौणी । तस्या आगतः
प्रतिबोधितः । गौणी + अण् ।) गौणीवृत्ति-

बोधितः । यथा, “शक्यस्य सादृश्यात्मकः सखन्वो
गुणः तदधीना या लक्षणा सा गौणीतद्योगात्

गौणः ॥” इति दायभागटीकायां श्रीकृष्णतर्काल-
ङ्कारः ॥ (असुखे चि । यथा, महाभारते ।

१२ । ३४१ । ६ ।

“बहूनि मम नामानि कीर्त्तितानि महर्षिभिः ।

गौणानि तत्र नामानि कर्मजानि च कानि-

चित् ॥”)

गौणकालः, पुं, (गौणोऽसुखः कालः ।) सुख-
कालकर्त्तव्यकर्मकरणीयकालान्तरः । यथा,—

“यदुवागमिक्रियासुखकालस्याप्यन्तरालवत् ।

गौणकालत्वमिच्छन्ति केचित् प्राक्तनकर्मणि ॥

यद्वेति पचान्तरं प्राक्तनकार्यं मध्यकालवत्

आगमिक्रियाया सुखकालस्यापि गौणकाल-

त्वम् । तेन सायं सन्ध्याया रात्रिः प्रातः सन्ध्या-

कालश्च गौणकाल इत्यर्थः ॥” इति मलमास-

तत्त्वम् ॥

गौणचान्द्रः, पुं, (गौणोऽप्रधानचान्द्रश्चन्द्रसम्बन्धि-
मासः ।) कृष्णप्रतिपदादिपौर्णमास्यन्तमासः ।
यथा, जन्माष्टमीप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वे ।

“गौणचान्द्रश्च भाद्रता सुखचान्द्रश्च आवण्ता ॥
अपि च शुद्धरत्नावल्याम् ।

“चान्द्रोऽपि द्विविधः प्रोक्तो सुखगौणविभेदतः ।
गौणः कृष्णप्रतिपदादिपौर्णमास्यन्त ईरितः ॥”

गौणी, स्त्री, (गुणं सादृश्यमधिकृत्य प्रवृत्ता ।
गुण + अण् + स्त्रियां ङोप् ।) अश्रीतिप्रकार-

लक्षणात्तमेतलक्षणाविशेषः । यथा,—

“सादृश्येतरसम्बन्धाः शुद्धास्ताः सकला अपि ।

सादृश्यात् मुता गौण्यस्तेन बोद्धुश्च भेदिताः ॥”

(ताः पूर्वोक्ता अष्टादशभेदा लक्षणाः । सादृ-

श्येतरसम्बन्धाः कार्यकारणभावादयः । अत्र

शुद्धानां ‘श्वेतो धावति’ इत्यादीन्मुदाहरणानि

ज्ञेयानि । रूपावुपादानलक्षणा सारोपा गौणी

यथा, ‘एतानि तैलानि हेमन्ते सुखानि’ अत्र

तैलशब्दस्ति लभवन्नेह रूपं सुखार्थमुपादायैव

साधुपादिस्तेहेतुवर्तते । प्रयोजने यथा, राज-

कुमारेषु तत्सदृशेषु गच्छत्सु ‘एते राजकुमारा

गच्छन्ति ।’ रूपावुपादानलक्षणा साधवसाना

गौणी यथा, ‘तैलानि हेमन्ते सुखानि ।’ प्रयो-

जने यथा, ‘राजकुमारा गच्छन्ति ।’ रूपावु

लक्षणा सारोपा गौणी यथा, ‘राजा

गौडैः कण्टकं शोधयति ।’ प्रयोजने यथा,

‘गौवाहीकः ।’ रूपावु लक्षणा साधवसाना

गौणी यथा, ‘राजा कण्टकं शोधयति ।’ प्रयो-

जने यथा, ‘गौर्जल्पति ।’

अत्र केचिदाहुः गोसहचारिणो गुणा जाय-

मान्वादयो लक्ष्यन्ते । ते च गोशब्दस्य वाही-

कार्याभिधाने निमित्तीभवन्ति । यदुक्तं, गो-

शब्दस्यागृहीतसङ्केतं वाहीकार्थमभिधातुम-

सामर्थ्यात् गोशब्दार्थमात्रबोधनाच्च । अभि-

धाया विरतत्वात् विरतायाश्च पुनस्तथाना-

भावात् । अन्ये पुनर्गोशब्देन वाहीकार्थो

नाभिधीयते किन्तु स्वार्थसहचारिगुणसाजात्येन

वाहीकार्थगता गुणा एव लक्ष्यन्ते । तदप्यन्यं न

मन्यन्ते । तथाह्यत्र गोशब्दाद्वाहीकार्थः प्रती-

यते न वा । आदौऽपि गोशब्दादेव वा लक्षि-

ताद्वा गुणात् । अविनाभावद्वारा तत्र न

प्रथमः । वाहीकार्थोऽस्यासङ्केतितत्वात् । न

द्वितीयः । अविनाभावलभ्यस्यार्थस्य शब्दे-

नैव प्रपूर्यते । न द्वितीयः । यदि हि गोशब्दा-

द्वाहीकार्थो न प्रतीयते तदास्य वाहीकस्य

सामानाधिकरण्यमसम्भवं स्यात् । तस्मादत्र

गोशब्दो मुख्यावृत्ता वाहीकशब्देन सहान्वय-

मलभमानोऽज्ञादिसाधर्म्यसम्बन्धाद्वाहीकार्थं

लक्षयति । वाहीकस्याज्ञात्वाद्यतिशयबोधनं प्रयो-

जनम् । इयञ्च गुणयोगात् गौणी इत्युच्यते ।

पूर्वा तु उपचाराभिप्रेत्यात् शुद्धा । उपचारी

हि नामाख्यन्तं विसकलितयोः सादृश्यातिशय-

महिम्ना भेदप्रतीतिस्थगणमात्रम् । यथा

अभिमानवक्तव्योः शुक्लपटयोस्तु नाख्यन्तं भेद-

प्रतीतिः । तस्मादेवमादिषु शुद्धैव लक्षणा ॥”